

STARI I NOVI

Uredništvo „Ježa“ dobilo je slijedeće pismo od nepoznatog „vječitog“ studenta:

IMAM 39 godina, što znači da sam u najboljoj snazi za studiranje. Ali ja nisam balavac pa da mi se jednostavno kaže: ako hoćeš da studiraš, moraš da daješ ispite. Da li ću davati ispite, to je moja lična stvar. Zar ne?

Upisao sam se na tehniku 1929 godine (u gimnaziji sam ponavljao dva neparna razreda, jer su se profesori na mene ispizmilli) i odmah sam počeo da studiram samu tehniku studija. U tom pripremnom radu proveo sam nekoliko godina i triput promijenio otsjek. Onda me je tata poslao u inostranstvo da upoznam tamošnje prilike. Vrijeme provedeno na Monmartru i Pikadillju uvećalo je moje iskustvo i po povratku u zemlju čvrsto sam odlučio da se upišem na tehnologiju, jer mi je samo ime te nauke bilo simpatično. Međutim, tek što sam počeo da se raspitujem šta je to tehnologija izbio je rat. Četiri godine patio sam u duši što ne studiram.

Mislite možda da je moj otac saradivao s neprijateljem? Ne. On je samo trgovao cijelo vrijeme. Pošteno je vratio ratnu dobit, ali je ipak nešto ostalo, i nekako se izlazi na kraj. Ali ja neću da budem badavadžija — hoću da studiram. Samo, što se tiče ispita, ne treba forsirati. Ja imam 12 godina studentske prakse u staroj Jugoslaviji, 4 godine razmišljanja u vezi sa budućim izborom poziva i sadašnju namjeru da se upišem na građevinsku tehniku.

Prema tome, moje bogato iskustvo ne može se mjeriti sa znanjem onih, da ih nazovem, privremenih studenata, koji se na fakultetu jedva skrase četiri-pet godina i odmah podižu diplome.

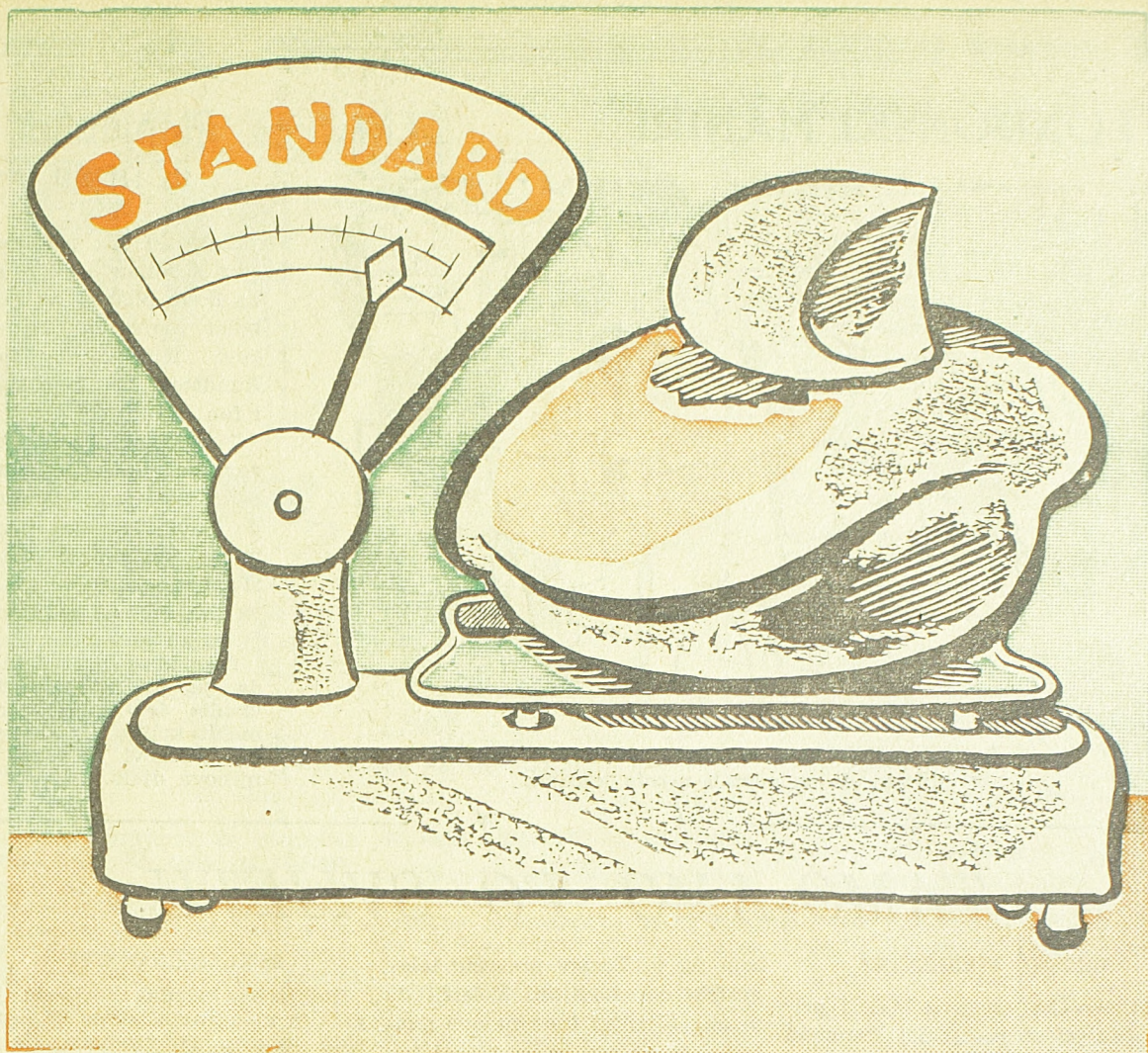
Još nešto me zadržava da ponovo počnem s ovjeravanjem semestara. Ovi tehnikumi, srednje stručne škole, što se sada pootvaraše na sve strane! Ko god svrši malu maturu može da se upiše na tehnikum, i čim provede tamo tri godine — otvoren mu put za univerzitet! Sa mnom da se izjednači! Znači, ako je taj i takav samo stručan za nešto, može na tu stručnost da dobije i univerzitetsku diplomu. Puštaju ga da

RAJ AMERIKA

— Jeste li čuli, mister, o oskudici radne snage u Jugoslaviji, a vidite kako je kod nas izobilje?!

R. S.

Kazaljka se opet pomjerila

studira i ako je siromašan, i ako ima zaposlenje. I dovoljno je samo da zapne pa da me prestigne! Igrao klikera dok sam ja mijenjao otsjke na visokim studijama, inostranstva možda nije ni vidio, nema, takoreći, nikakvog svjetskog iskustva — i sad će on da gradi puteve, da podiže kuće i fabrike, da konstruiše mašine!

U bivšoj Jugoslaviji vlasti su se borile protiv hiperprodukcije intelektualaca i htjele da stanu tome zlu na put. A sada? Samo prošle godine studiralo je 30.000 studenata više nego prije rata, a to skoro znači da svako može da studira.

Što rekao moj tata, strašno je vrijeme na pomolu: neće više biti priprostih i naivnih ljudi, nego će svako biti obrazovan i pametan.

Eto, oni koji hoće da me izjednače s tehnikumašima i da me natjeraju da dajem ispite ne uzimaju u obzir da ja iduće godine proslavljam dvadesetogodišnjicu studija.

Majstorske dispozicije

Dok se na neka preduzeća više što stalno zaostaju sa dispozicijama i nikako ih ne šalju, preduzeće „Tehnopromet“ iz Beograda izvodi sa dispozicijama prave akrobacije i egzibicije.

Ugaono gvožđe se, na primjer, sa Rijeke prvo disponira u Beograd, pa se odatle lijepo uputi u Zagreb, a odande se isto ugaono gvožđe, kao od šale, disponira — opet za Beograd. Nema tu nikakvog natezanja: ispadaju dispozicije kao iz rukava, robni promet raste, željeznica dolazi do posla, a ugaono gvožđe vidi svijeta...

Jasno je da kod „Tehnoprometa“ postoji nešto vrlo uglasto — na tri čoška.

Gazda-Stole

Iz ciklusa „Savremeni portreti“

Sa trbuhom sav se slilo da mu nema para, kao da je tu smjestio trideset hektara.

On uz narod nikad nije, smicalice bira: prinos taji, zemlju krije — da ne kontrahira.

Pa ni otkup on ne daje k'o što drugi rade, već pri žetvi zaostaje, pri vršaju krade.

Na tavanu, u pojati, pune vreće svija: trgovače, pa će znati cijene da nabija.

Da mu „ovo“ dušu truje kuka i leleče. Za zadrugu kada čuje nešto ga presječe.

Ali rastu svud na broju zadruge i škole, a u njima propast svoju vidi gazda-Stole.

LONDONSKI MANIRI

— Šta da radimo, demonstriraju beskućnici?!
— Naredićemo da se odmah razidu kućama.

Plemenite
ličnosti

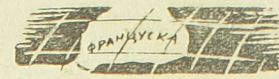
Engleski list „Manchester gardijan“ zalaže se da budu pušteni na slobodu zarobljeni Hitle- rovi feldmaršali fon Rundštet, fon Manštajn i fon Brauhič.

Pisac članka, koji vjero- vatno ima neobično osjetljivo srce, smatra da se ovi feldmaršali ne mogu ubrojati u ratne zločince pošto sva troj- ca imaju „fon“ što, zna- či da su plemenita soja. Očigledno je, dakle, da je prijedlog pisca članka isto toliko ple- meniti njegovi štićenici i njihova djela.

MALA GEOGRAFIJA

FRANCUSKA

GEOGRAFSKI POLOŽAJ

Francuska je imperija koja se nalazi između bizonije, trizonije i četiri reakcionarne partije. Kolonije služe Fran- cuskoj za plasiranje viška ljudi i viška budžetskog defi- cita.

Klima u kolonijama je veoma nepovoljna i mnogi francuski vojnici umiru tamo, zajedno sa tenkovima i osta- lom spremom. Vladajuća epidemija je rebelokokus vijetna- mis. Suzbijanje ove epidemije košta Francusku teške mili- jarde, ali — bez uspjeha.

STANOVNICI

Za obične Francuze se kaže da su veliki gurmani, ali to je prošlost. Ono što im dan- nas serviraju Šuman, Blum, de Gol i ostali kuvari ne bi pojeo ni pas s maslom.

Mala grupa Maršalovih bankara guta sve i brižljivo njeguje tradicionalnu učtivost. Smatrajući Amerikance svo- jim gostima, iz učtivosti im prepuštaju mnoga prava doma- čina: valutu, spoljnu trgovinu, industriju i, tu i tamo, poneku koloniju. U ulozj takvih pažljivih gostoprimalaca takmiče se de Gol i Blum, ali posljednji pobjeđuje za tri konjske dužine.

TRGOVINA I INDUSTRIJA

Majer i Ko i druge velike firme iz koncerna „Treće si- le“ razvijaju živu trgovinu. Osim svojih sopstvenih pri- vilegija, prodaju sve. Uz po- voljnu cijenu prodaju parče

po parče francuske nezavisnosti. Pri tome se rukovode ne toliko svojim interesima koliko galanterijom prema ženama, jer u zamjenu primaju najlon-čarape, plastik-ridikil i Klark- Gebl-filmove.

SPOLJNA POLITIKA

„Treća sila“ ustupila je Džordžu Maršalu za 30.000 naliv-pera 438 džepnih baterija i 1.472 filma, licencu svoje spoljne politike na 10 godina. Da ne bi potpuno izgubili diplomatsku rutinu, primaju katkad ultimativne note od anglosaksonskih generala iz bizonije. Odgovore na te note sastavljaju francuski političari Maršal i Bevin.

DODATAK

Na geografskoj karti Francusku treba tražiti desno od Engleske, i na granici Frankove Španije.

TAMO-AMO PO SVIJETU

BRZINA I VJEŠTINA

Ustaničke snage u Malaji pri- bližile su se prestonici Rangun- u na svega tri milje. Kvislinška vlada uvjerava da se ipak nalazi van opasnosti, pošto je ona u sta- nju mnogo brže da bježi nego što je ustanič jure.

BANKROTI

Finansiska politika francuske vlade doživjela je krah. Deficit iznosi 105 milijardi franaka.

Vlada izjavljuje da nema nika- kve veze sa ovom katastrofom državnih finansija. Kao dokaz članovi vlade navode da njihovo finansisko stanje stoji ne može bolje biti.

SLUŽBENA ANATEMA

Kada je američki kardinal Spilman, koji se trenutno nala- zi u Tokiju, čuo da Dunav neće postati američka rijeka, ljutito je uzviknuo: „Dabogda presu- šio!“

Kardinal je zatim naredio svo- me đakonu da ubuduće stalno prati izvještaje beogradske ra- diostanice o vodostanju i čim

čuje da je Dunav presušio tele- grafski da obavijesti Volstrit da je to posljedica kardinalove ana- teme, te da mu se zasluženi ho- norar rezerviše.

1 : 16 MILIONA

Načelnik štaba turskog vojnog vazduhoplovstva, general Dago- van, vratio se iz Sjedinjenih A- meričkih Država u Ankaru Tru- manovim ličnim avionom.

Pretstavnici inostrane štampe iz Carigrada tvrde da predusre- tljivost pretsjednika Sjedinjenih Američkih Država prema šefu turskog vojnog vazduhoplovstva, nema nikakve veze sa njegovim stvarnim osjećanjima prema tur- skom narodu i sudbini Turske.

CJELISHODNA ODLUKA

Niže prosvjetne vlasti u Nju- Orleanu konstatovale su da je jedna školska zgrada potpuno nezdrava i neupotrebljiva za na- stavu. S ovom konstatacijom slo- žile su se i više prosvjetne vlasti koje su na osnovu toga od- mah donijele odluku da se u po- menutoj zgradi otvori škola za crnce.

HEROJSKI LET

Radio Atina prenijela je u svo- joj emisiji vijest da je u Istoč- noj Trakiji brigadni general Rongopulos „herojski odletio u vazduh“. Ne zna se da li se ri- ječ „herojski“ odnosi na let mo- narhofašističkog generala, ili na podvig diverzanata Demokratske armije Grčke koji su mu namje- stili minu.

JAKA MONETA

Jedan kineski list donio je inte- resantnu tabelu, po kojoj se vidi kako je u Kuomintangovoj Kini opadala vrijednost novca u toku posljednjih deset godina.

Prema toj tabeli mogle su se kupiti za sto kineskih dolara:

1937 godine	— dvije krave
1938 godine	— krava i po
1939 godine	— jedna krava
1940 godine	— tele
1941 godine	— svinja
1942 godine	— prase
1943 godine	— pile
1944 godine	— šaka pirinča
1945 godine	— jedna riba
1946 godine	— jedno jaje
1947 godine	— pola kutije ši- bica
1948 godine	— jedno zrnce ši- bice.

Vjeruje se da inflaciju u Čang Kaj Šekovoj Kini može da spr- ječi jedino štrajk štampara ili nestašica hartije na kojoj se no- vac štampa.

ISKUSNI TOPOVI

Italijanska vlada liferovala je grčkim monarhofašistima 80 brd- skih topova. Istovremeno, itali- janska vlada je izrazila nadu da će ti topovi biti od odlučne pomo- či atinskim kolegama, pošto je to isto ono oružje koje je već ispro- bano 1940 godine u borbi protiv grčkog naroda.

DEFICITLIJE

Italijanski ministar za koordi- naciju budžeta Pela saopštio je da će budžetski deficit iznijeti 800 milijardi lira, a ne 600, kako se ranije predviđalo. Vlada se iz- vinjava što nije uspjela da pred- vidj čio deficit i obećava da će joj to idućeg puta sigurno poći za rukom.

Nelojalna konkurencija

Američki potpukovnik Rišel izveden je pred sud zbog falsifikovanja novčanica, trgovanja na crnoj berzi i prisvajanja državne imovine.

— Zašto ste vi uhapšeni?
— Zbog nelojalne konkurencije Maršalovoj pomoći.

Caldarisovi
„argumenti“

Naš specijalni saradnik uspio je da iz dobro obaviještenih kru- gova dobije sljedeće detalje o argumentima grčke vlade i optu- žbama protiv sjevernih susjeda.

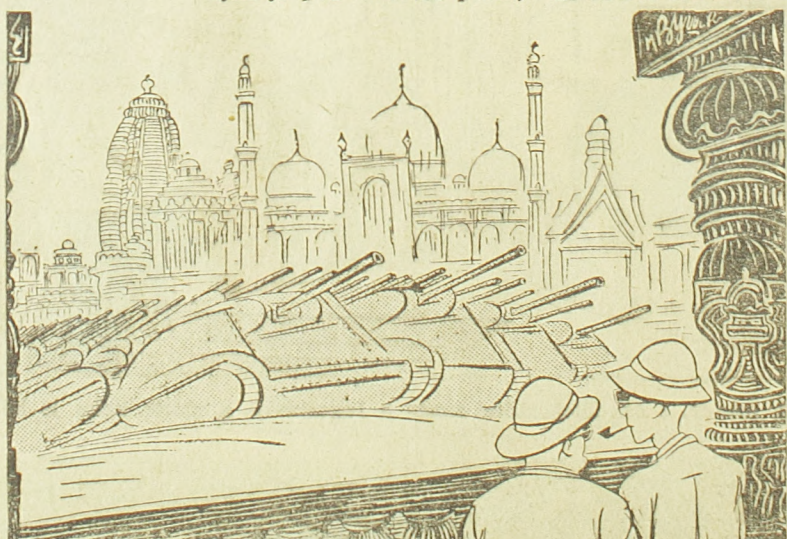
Caldaris će u prvom redu op- tužiti Albaniju zbog stalnih i po- novljenih provokacija protiv mo- narhofašističke vojske. U noti će se navesti da Albanci stalno na- padaju notama teškog kalibra goloruke grčke vojnike koji nose samo mitraljeze i to više za samoodbranu. Stvar je utoliko teža što se to obično dešava na albanskoj teritoriji, gdje se, pro- tivno zapadnoj etikaciji, Albanci ponašaju kao kod svoje kuće.

Protiv Jugoslavije navodi optužba da ta zemlja, po provje- renim obavještenjima, vrvi od komunista koji zauzimaju čak vi- soke položaje. Već je to veoma sumnjivo. Osim toga je poznato da policija ništa ne preduzima protiv tih elemenata, koji javno iskazuju svoje simpatije prema Markosu. Najzad, Jugoslavija stalno huška na mir.

Optužba protiv Bugarske na- vodi incidente pograničnih stra- žara koji stalno ometaju grčke avione u njihovim miroljubivim letovima preko granice. Da su ti letovi zaista miroljubivi najbolje se vidi iz toga što grčki piloti no- se jedino fotoaparate, možda, tu i tamo, poneki mitraljez, a mo- žemo dokazati da svi ovi izlet- nici polaze s namjerom da se vrata u svoje baze, a ne da osta- nu u Bugarskoj.

„Parada slobode“

„Dan nezavisnosti i slobode Indije“ proslav- ljen je pod terorom policije uz učesće tenkova.

— A gdje su ljudi da manifestu ju oslobodenje?
— Nisu mogli da stanu od tenkova, pa manifestuju u zatvoru.

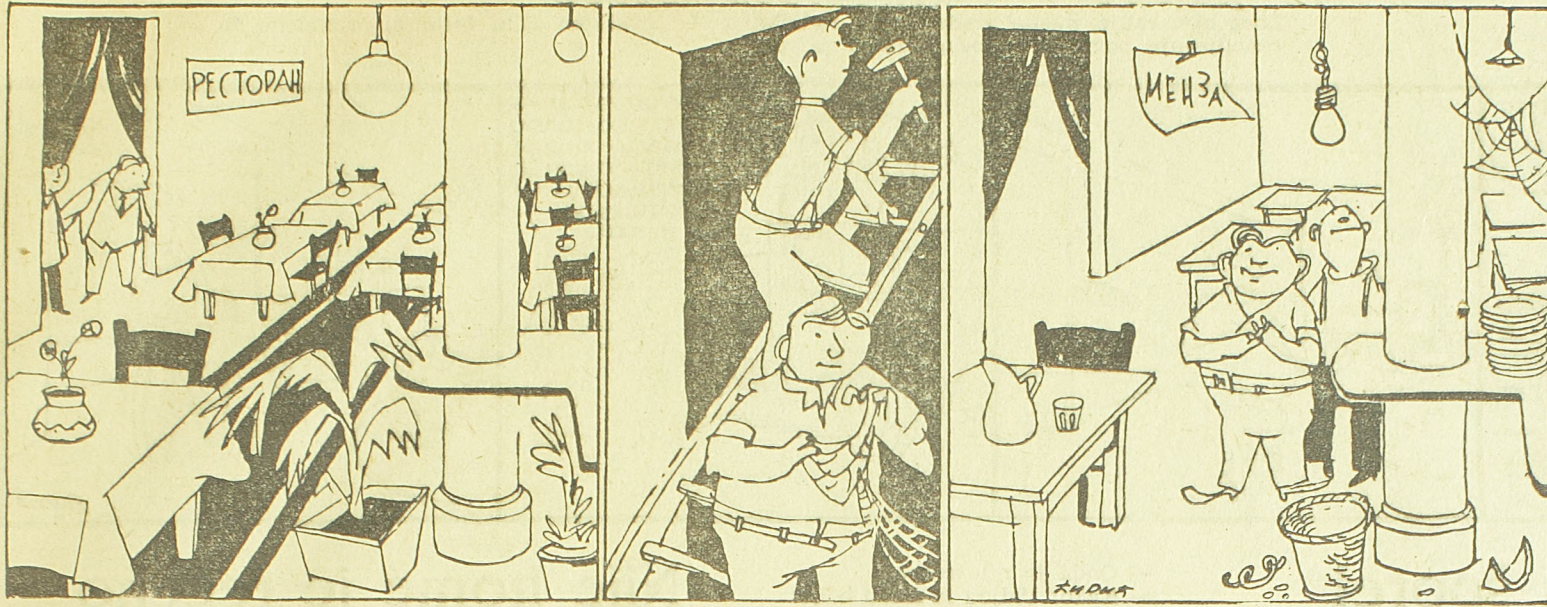
Zaostavština

Porodice osuđenih naci- stičkih zločinaca udobno žive u svojim vilama.

— Lijepa mustra, gnedige frau, na tom suncobranu?
— A, to nam ostalo malo plat- na još iz Dahaua.

MAJSTORIJA KOZE PASE

— Divna sala samo mora malo da se dotjera.

— Udesićemo mi to već...

— E, sad liči na menzu!

Mali Dekica piše „Ježu“

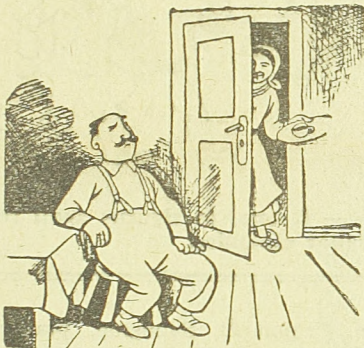
POD UNIKVERSNOM VATROM

Na kraju velikog parastosa pokojnim profitima čiča đura uzdahnuo iz trbuva eh eh milostivi bože zar se sve to izodigravalo za ove dvetri godine i da se čovek pita šta nam je sad ostalo a baba unese sikter kafe pa kaže ostali su vam fala bogu pogani jezici a deda kaže ti bi valjda i nji konfiskovala a baba kaže da su bar pravi goveđi i svinjski pa da se jednoj ulici podeli sledovanje a ovako ni za šta nisu neg za olajavanje a deda joj opsova crveno majčino mleko pa kaže malo im je što zavode omladinu neg i ovim matorim zavrteše glave s kojekake parole.

Nekad su to bili galamdžije a sad su ćuđordžije i zakeralice što se kod kuće prave junaci a prepadne ih i poziv klasne lutrije pa čak i baba kreše dedi a što reko čika pera bradonja ako se propada bar se propada sistematski a to je tačno jer oni su razšičareni i razinčareni zaista sistematski pošto smo i pritisli i odozgo i odozdo i spolja i iznutra i slici i zbooka a to se najbolje vidi po dedici i njegovim kratkotalsnim intimusima što im je po belom danu mračno pa dođu da se razgale kad se smrkne.

Zna se ko im se navrzio odozgo još od ratnodobitničkih suđenja i agrarne reforme pa do poreski i drugi propisa i otvaranja grateksa granapa i voćopovrća na svakom ćošku i između ćoškova a tu su i oni što rade odozdo i o koje se očešu na svakom koraku i u redu i u kafani i u parku i u vozu a sada u našem bloku spolja biju mika državni bifedžija što uvati za peš od kaputa i kaže kako guramo pa čeda združni bakalini što izviri i čim

gukne bardan komšija odma znaš da je nešto premašeno a zaga duvandžika tek vikne preko ulice — nadrljaše papini pitomci a joca državni parfimer stavi ti pod nos neku gotovu železnicu pa posle kijaš od muke a još gori je marko šuster što saslušao sve žalopojke i kaže ne brinite sve će dobro biti pa ona baba mara priča kako je nekad bilo i kako je imala osam banki invalide a deda joj kaže e veliki je onda bio di-

nar a ona kaže a kirija pet stotina ti veliki dinara a da ne pomnjam tetka nadu koja deluje samim tim što je kućni povernik i što nikad ne znaš kad ćeš je sresti na stepenicama pa čak i onaj milojko zvani džudža zapeva javno na ulici ovim šorom jagodo ovim šorom jagodice ovim šorom šičardžija nema.

A iznutra im zagorčavamo život ja i baba koja potegne čak i svevišnjeg u frontovske svrhe al mi jako smo iznutra ključamo i takoreći zbooka jer ja sam kažu još zelen sa žutim kljunom a baba je prezrela u pustom turskom poretku al frontalno udare ujka

jova što i ufrkesti sa podacima i čika miša što dođe po komšinskoj liniji pa im natrija noseve s poređenjima il čika branko što se kladi za svaku prognozu a bane i čika milentije iz petlovače kad obide sina u vojsci i pozove i u združni dom da gledaju bioskop.

Jedino im još ostale nade pred onih dukatića što i još krcakaju jer kad im se jedna nada izjalovi oni se uvate za drugu pa za treću pa za stotu i što im se više izjalovljuju utoliko su što kaže baba nadežljiviji al makar što su puni nade prazno im je u duši a sve praznije i u džepu a kolko su postali skromni sad im se zamislite ne žuri nego kažu polako polako a time ipak dobijaju jer kad već mora da i preгази vreme bolje da to bude polagacko.

Samopomoć

MNOGO se više na kelnera. Više — u prenosnom smislu, kritikuje. Ali se više i bukvalno... Ama i naša ti je publika, što 'no kažu babe, sačuvaj bože!

Eto, došao ja sa ženom u kafanu na pivo, pa nikako da uvrebam kelnera. Pobjah se da ne toče posljednje bure, jer ništa nije bolnije nego kad se čovjek riješi da popije pivo i našteluje pljuvačne žljezde, i nepce i jednjak, a pivo se tek izmakne. Zato se sjetih opet one bapske izreke: Pomozi se sam, pa će ti i bog pomoći — pošto sam svjestan njenog pravog značenja: kad si se sam pomogao, ne treba ti ni božja, ni ne znam čija pomoć.

Ostavih ženu da čuva stražu i da za moju stolicu govori „zauzeto“, a ja kupih na kasi bonove i odoh u šanak za dvije krigle. Kad sam krenuo s kriglama kroz salu, trudeći se da ih ne truckam, graknuše na mene:

- Ovamo pivo!
- Ama daj, otkad čekam!
- Ne može prekoreda!

Reže na mene sa svih strana, krvnički me gledaju, a neko dobaci:

- Pazi, ala je nespretan! Ide kao muva bez glave!
- Ja ga pogledah i odgovorih: — Gledajte vi svoja posla, muvo s glavom! Ja idem kako ja hoću!

— Vi treba da idete u činovnike, pa da trljate stolove, a ne da budete kelner!

— Pa ja i nisam kelner, ja sam činovnik.

Okrenuh se naglo i sunuh u pravcu rezervisanog stola. Ali u tom trenutku sudarih se s nekim i prosto ga okupah sa dvije krigle hladnog piva.

— Ko vam je rekao da se sami služite! — vikao je on.

Bio je to kelner, pravi pravcati, koji ne sjedi za činovničkim stolom. Pojavio se odnekud.

Osjetio sam na svojoj koži, a i on je osjetio na svojoj: nije lako biti kelner.

MJERE PROTIV HLADOVINE

Odbor za uljepšavanje grada i podizanje parkova u Obrenovcu potpuno je opravdao svoje ime, jer je cio jedan park iz centra Obrenovca, uz pomoć sjekire, potpuno podigao sa zemlje i pretvorio u ogrevni materijal. A pošto je ljepotu grada kvario i lisnati drvored u glavnoj ulici (pružao je neestetsku hladovinu), i njega su tako lijepo slistili da je panorama pravih telegrafskih stubova potpuno došla do izražaja.

Istina, hladovine više nema ni za lijek, ali — „ko s' od sunca krije, bolje da ga nije“. Samo, ovo se izgleda, ne odnosi na odbor za uljepšavanje Obrenovca, koji se, očevitno, od sunca ne krije.

Žrtve sudbine

— Nikako da dođe do izraza ja naša sposobnost, kad proizvođači ne donose sami svoju robu...

Terminologija sa godišnjeg odmora

— Momenat!
— Nemojte momenat! Nem am toliko vremena, nego donesite bar za pola sata!

Miomiris

Centru Mladenovca daju veliku živopisnost sirove kože raznih dimenzija koje se tamo, lijepo nanizane, polako suše, servirajući nosevima prolaznika čitavu skalu mirisa. Kako ova praksa traje već duže vremena, mještani su stekli potrebno iskustvo, pa pri prolazu samo strpaju u svoje čulo mirisa odgovarajuće tamponne vate. Što se estetike tiče, rasmatra se mogućnost da se kože markiraju pokretnim kulisama koje će se skinuti kad više ne budu bile potrebne.

Zašto — zato

■ Zašto šef stanice u Beočinu ne dopušta da se pije voda sa „njegovog“ bunara, već ljudi moraju do drugog da pješače pola kilometra?

□ Zato što je voda poslije pješačenja mnogo prijatnija.

■ Zašto još nisu iskopani ni temelji združnog doma u Ulcinju?

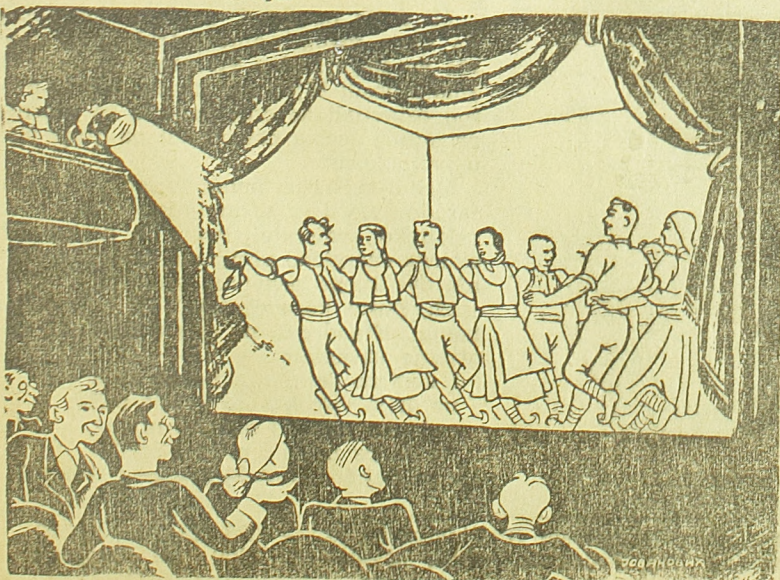
□ Zato što najprije treba pokopati nemar i birokratizam tamnošnjeg rukovodstva gradnje, a to još nije učinjeno.

■ Zašto preduzeće „Vinograd“ iz Niša već treći mjesec ne šalje račun za dva vagona pasulja isporučenog Gradskom magazinu u Zrenjaninu?

□ Zato što se još nije skuvao ni sav isporučeni pasulj, akamoli javašluk u „Vinogradu“.

Veselo srce kudjelju prede

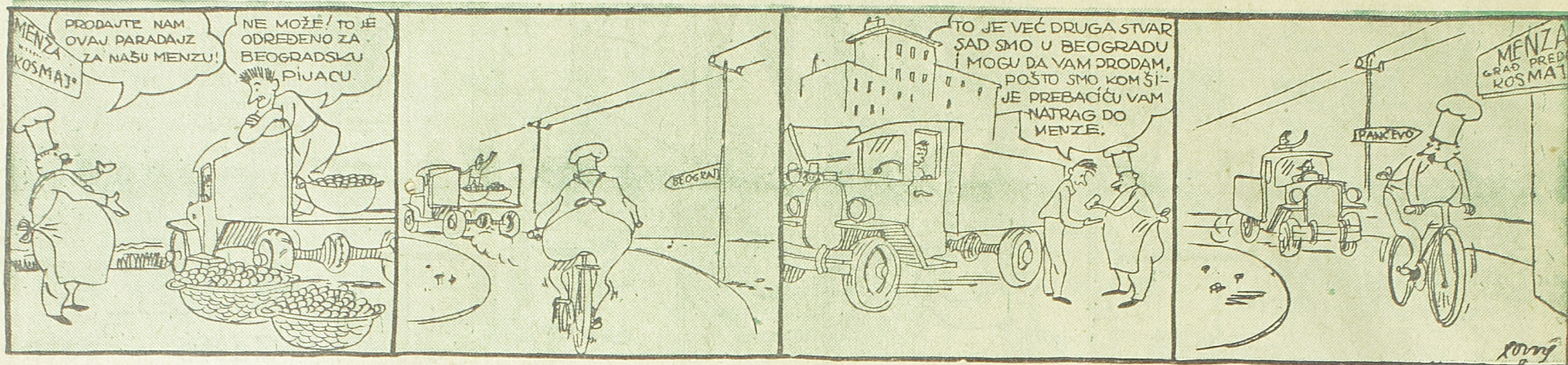
Vlada FNRJ predala je Jedinstvenim sindikatima Jugoslavije sumu od 400 miliona dinara za kulturno-prosvjetni rad sindikalnih organizacija.

— Lako je njima da igraju i pjevaju, kad su milioneri!

Preko preče — naokolo bliže

Zbog birokratije, menze građevinskih radnika u Pančevačkom Ritu često su prinuđene da se snabdjevaju povrćem sa beogradskih pijaca.

Svemogućí šporet

USAO u našu kancelariju drug Milivoje, i ispružio isluženi arhivarski kažiprst pravo na mene:

— Druže, imate li šporet? Pitanje neočekivano. — Nemam, — odgovaram, pa se pravdam: — Hranim se u menzi!

Kažiprst se upitno premješta prema mom kancelarskom susjedu.

— Nemam šporet, ali imam rešo! — odgovara ovaj.

Utom se otvaraju vrata i porebarke, skromno kao i uvijek, ulazi drug Ignjat, pa se obraća Milivoju:

— Molim vas, ubacite i mene u spisak.

— U kakav spisak, čovječe? — Pa zar vi ne pravite spisak za nabavku šporeta?

— Jok, brate!

I tek tada Milivoju svanulo: — A vi ste to mislili da se zato raspitujem ko ima šporet? Nije zbog toga, drugo je nešto posrijedi.

I objasnio nam odmah čovjek u čemu je stvar: seli se u unutrašnjost, u našu filijalu. Raspitivao se stoga kako stoji stvar sa seobom, spakovao cio namještaj i sabajle krenuo na stanicu. Stva-

ri istovario, a činovnik preuzeo administrativne mjere, kao što je već red, pa odjednom podigao glavu:

* — A gdje vam je šporet? — Nemam ga.

MOŽE I TAKO

— Jesu li te cipele na bon ili na tačkice?

— Ne, ovo su sandale na rupice...

— Onda to nije seoba! — Kako? Valjda ja znam bolje: selim se, brate, šta drugo!

— Nije to seoba. Po našim tarifnim propisima pod selidbom se smatra transportovanje kućanstva sa šporetom! Nemate šporeta — nema seobe!

— Znam, druže, ali ima dosta njih što nemaju šporeta, pa...

— Ako nemaju šporet, ne mogu ni da se sele, to jest, po povlašćenoj tarifi, po popustu!

— I, eto, — dodaje Milivoje — htio sam da pozajmim od nekog šporet, kako bih mogao da koristim povlašćenu tarifu. Dajem vam riječ da ću šporet prvim vozom poslati natrag!

MALI OGLASI

Molimo kiše i druge nepogode da nikako ne dolaze prije nego što dobijemo dugo očekivani crijep i prozorsko staklo, ili dok se dobri ljudi ne sažale i nabave nam potrebne kišobrane da se bar kako-tako zaštitimo. — 38 inače dovršenih stanbenih zgrada u Srezu petrinjskom.

Prodajemo kao izlišne i potpuno bespredmetne sve svoje vage i kantare, pošto dosada nismo uspjeli da otkupimo nijedan kilogram sjemenske robe. — Uprave sjemenskih preduzeća Sreza križevačkog.

Nije kome je rečeno

Ko zna kakve su brige morile direktora skopskog preduzeća „Gradinar“. Možda mu stomak nije dobro vario, ili je patio od žuljeva... Kako bilo da bilo, tek činjenica je da je direktor „Gra-

dinara“ imao dužnost da preko svog preduzeća snabdijeva građane voćem i povrćem a on to nije činio. Umjesto toga snabdijevao je svoju arhivu — aktima. Dođu lijepo ljudi i ponude liferovanje proizvoda i potpisivanje ugovora, a direktor „Gradinara“, valjda po nekoj staroj navici, samo odmahuje glavom.

— Druže direktore, — predložiti mu neko — ima dobrih bresaka na jednom mjestu, evo ugovora! — U akta!

— Evo ugovora za nabavku paradajza!

— U arhivu!

— Evo ugovora za 5.000 kilograma pasulja!

— U akta!

I tako direktor „Gradinara“ neprestano: u arhivu ovo, u akta ono.

Najzad, otišao je i on u akta.

PIJAČNI IZVJEŠTAJ

Antikvarnicu povrća, s bogatim izborom stare i uvele boranije, otvrde šargarepe i sparšenih krastavaca, otvara preduzeće „Is-hrana“ u Subotici.

POSILIJE UČESTALIH TUČA NA UTAKMICAMA

— E, onaj će sigurno znati rezultat utakmice.

Službeni putnici

KANCELARIJU direktora upade Žika planer. Pod mišku stavio hrpu akata i obrazaca od „A“ do „S“, olovku zadjenio za uvo i stao da se vajka:

— Sa planiranjem ovako ne ide! Filijale ne

dostavljaju svoje proračune. Izvještaji zakašnjavaju, a ima ih koji ne dolaze po dva mjeseca! Pa sniženje troškova: ko zna kako to tamo kod njih stoji, a niko ni riječi ne javlja.

— Jeste li urgirali?

— Naravno da jesam, ali ne ide, pa ne ide. Zato nešto mislim: mi smo direkcija, a skoro ne vidimo kako je na terenu... Mora tu biti stalna kontrola!

— Mislite na terenu?

— Da, da, na terenu. Recimo, obidem one u Splitu, pa usput svratim na Rijeku, trknem u Ljubljano. Zna, nije mi do puta, sad po ovoj vrućini, nego zbog kontrole i posla.

— Pa dobro, obidite ih.

I Žika planer izlazi radosno. Otići će službeno na more, pa onda, možda, u Sloveniju.

Izlazi, dakle, Žika, a ulazi Mika bilansista. Vidi se, ljut je, sekira se, — pojede se živ.

— Bilans nikako ne može biti gotov do kraja mjeseca — uzdiše on. — Ne znam šta se dešava u filijalama. Prosto neshvatljivo!

— Pa šta da radimo?

— Moralo bi se nekako lično ustanoviti šta je. Ovako više ne ide! Ja bih, iako je vrućina, skoknuo do Splita da vidim šta su zapetljali.

— Do Splita? Aha, Žika planer će danas tamo. On bi mogao da razmrsi malo i vaš sektor.

— A, nikako! Obračunski posao nije isto što i planerski. Treba tu znati, ako je po-

trebno i pripomoći. Pripomoći, dabogme, a ko će to ako ne mi iz direkcije!

— Ako već ne može drukčije, a vi idite!

Iako je prvi otišao, nije se prvi vratio Žika planer. Stigao je Mika bilansista, sa gotovim izvještajima — za plansko odjeljenje. Uslugu da učini, ne zbog čega drugog. A bilansi ostali u filijalama. Pocrnio od ljetnjeg sunca na Primorju. A gotovo nije imao vremena da se pošteno iskupa, toliko je radio. Za neki dan, eto ga i Žika

planer, — pretvorio se takoreći u crnca. On nosi, zbog usluge, i gotove mjesečne obračune — za bilans.

— A, ne pitajte, toliko posla! Samo, da nisam sad otišao, ko zna, sutra bi već bilo kasno...

— A gdje su izvještaji?

— Poslaće ih naknadno.

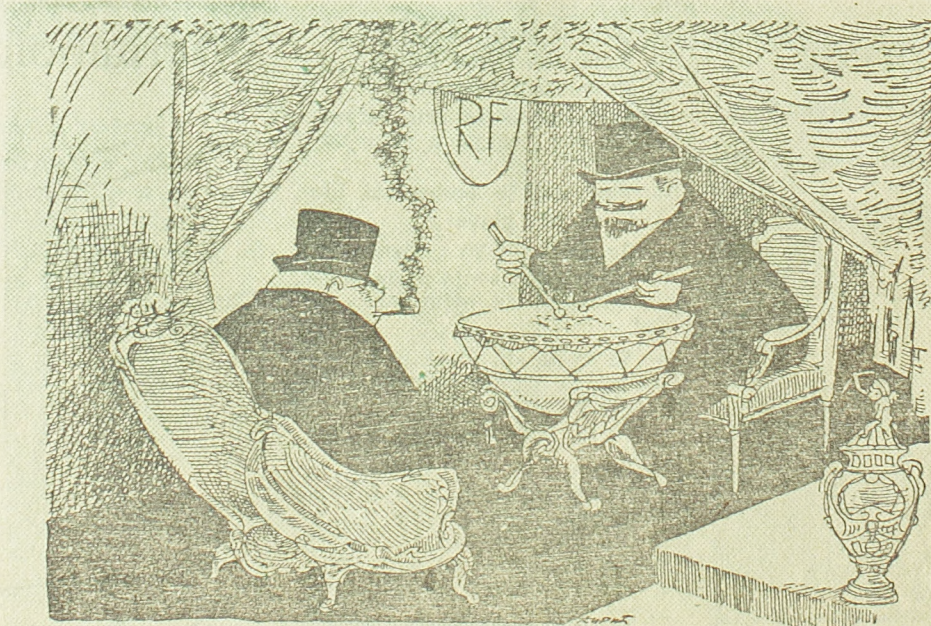
— Mika je već donio neke.

— A, da, to su svakako oni koje sam završio. Zna, trebalo je mnogo objašnjavati. A i ja sam za Miku donio izvještaje.

— Pa kako mu to sad ispade?! Mika za Žiku, Žika za Miku. Eto, naštrapaciraste se obojica, a nije moralo, mogao je jedan sve da svrši... I tako će se otsad i raditi!

Svoj svome

Francuska vlada dobila je specijalna ovlaštenja.

— Prodaje se Francuska!.. Prvi — drugi put!.. Ko da manje?!

ISKRENA IZJAVA

Pusto karapekarsko!

Mi dolje potpisani, u plamenitoj težnji da svoje mnogobrojne potrošače potsjetimo na stara srećna vremena, po starinski smo mijesili hljeb bez kvasca, bijelo brašno ostavljali za crne dane, a za pečenje privatnog peciva naplaćivali po đinar više u svoju korist.

Međutim, baš u punoj turističkoj sezoni narodne vlasti su se umiješale u ovo naše pekarsko zamešateljstvo i iz nepoznatih razloga energično prekinule dalje njegovanje ove lijepe pekarske tradicije.

Eh, pusto karapekarsko! Bi i prođe, a nama ništa drugo ne ostaje nego da neutužno zavapimo:

I svršeno je! Sunce novog neba ne grije više k'o što j' bilo prije; sad su nam grki zalagaji hljeba, jer klope nema i profita nije!

Upravitelj i djelovođa pekare u Opatiji